

λά. — τα μαλ-λιά μου νά χατ-δεύ-η και νά εἶ-ναι τρυ-φε-ράς, — θέ-λω
 και νά μέ ζή, λεύ-η εἰς ὁ-θέλ-λας τρο-μέ-ράς. — Δι-α-κώ νά προ-πο-νή-ται — στήν ἁ-
 — γά-πη μας αὐ-τή, — και πο-τέ νά μητῶρ-νή-ται — ὁ-τι τοῦ ζή-τῳ σῶ-τί.

ΘΑΛΑΣΣΑ

ΣΤΙΧΟΙ
Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ΜΑΤΖΟΡΕ+
ΜΙΝΟΡΕ —

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΝΙΚΥ ΠΑΚΟΒΛΕΩ

LA — RE — LA — H+ — LA —
 LA —

Σάν τρα-βούσαν οι λε-βέν-τες μας την πρῶ-τα — στὸν νη-αῖμα τὸ λι-μά-νι τῆς χα-ράς, — ἔ-ε-
 ὁ-νει-ραδὲν ἔ-χουν ναύα-γῳ — μέ-ς στῆς θάλα-σσας τὰ κρη-α-τὰ νε-ρά, — πρῶ-τες
 — χω-ρι-ζε-σὲ ὁ-μορφῶ και νεύ-α το — ὁ λε-βέντικ ὁ Νι-κώ-λας ὁ ψα-ράς, — Μὰ ε-να ἄρρω-δε-μα-
 μα-νε-μέ-ς τὰ μαύ-θα ἔ-χε-ς ντὺ δει-καί-τους στέ-ρη-σες τῆ — μὴ-νι του χα-ρά, — ἢ μι-νὴ νη-σιώ-το-

- να - εἰ μέ μια σκου - να - δι - γας δὲ σου τανισα - ρά να φο - ρη - θῇ και τον ἀρ - πο - ξε μια ἄ - γρι - αρου -
 - ποῦλο σὺ δ' ἀγο - γιά - λι μέ τὰ ἐξ - πλε - κα μα - λιά γαυρὸς μι - λιά κλαίει ἔ - κει - νον τοῦτον πῆρε μα - ποῖα

- τῶν αἰ - να και γιά πάν - τα ὁ - πό το - τ' ἐ - χει χα - θεῖ. θεί - λας - σα θά - λας - σα τί τοι συζητοῦν
 αἰ - να λη - ῖα ποῖα νυχ - τὰ σὺν ὁ - γρη τῆς ἁ - γας - λιά.

να - ver και δεν ἄ - ρι - νικ σὺν - τι - να - χα - ρή πό - σες ἐλ - πι - δες πνι - γεις σὺν - λι -
 να - vi θα - λας - σα θα - λας - σα παρ - με - ρη. θα - λας - σα μα - γι - σα γιορ - τή να - λιά

π' ὁ - λο δία - λε - γεις τὸ πῶς ὁ - μαρ - τὰ ποι - διά και να - τω ὁ - πό την πα - δά σου τὴ να - λιά
 εἰ γὰρ ναυ - μέ - νη ἡ ναῦ πη σου ναρ - διά πό - σες πη σου ναρ - διά.